

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἡ Μνήμη τοῦ Θεοῦ: Μέγα φάρμακον
«Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην»!...
(Ψαλμ. οζ' 4)

«Πρὸς τίνα καταφύγω στενοχωρούμενος; Ἀποκρίνεται σοὶ Δαβὶδ ὁ μέγας θεραπευτής, ὁ καὶ πνευμάτων πονηρῶν κατεπάδων διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ Πνεύματος...

...Ἐχεις ἐν σεαυτῷ τὴν συμμαχίαν, ἣν κἀγὼ καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος. Θελήσαι δεῖ μόνον, ὀρμηῆσαι μόνον. Ἐγγὺς ἡ παράκλησις ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου: “Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ”, φησί, “καὶ εὐφράνθην”. Τί μνήμης ἐτοιμότερον; Μνήσθητι καὶ σὺ καὶ εὐφράνθητι. ὦ τοῦ εὐπορίστου τῆς ἰατρείας! ὦ τοῦ τάχους τῆς θεραπείας! ὦ τοῦ μεγέθους τῆς δωρεᾶς! Οὐ κοιμίζει μόνον ὀλιγοψυχίαν καὶ λύπην μνημονευθεὶς ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ εὐφροσύνην ἐργάζεται».

* * *

«Πρὸς ποῖον θὰ καταφύγω, ὅταν στενοχωροῦμαι; Τὴν ἀπάντησιν σοῦ τὴν δίδει ὁ Δαβὶδ ὁ μέγας θεραπευτής, ὁ ὁποῖος ἀκόμη καὶ πονηρὰ πνεύματα ἐξώρριζε μὲ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶχε μέσα του...

...Ἐχεις εἰς τὴν διάθεσίν σου τὴν συμμαχίαν, τὴν ὁποίαν ἔχω καὶ ἐγὼ καὶ καθένας, ὁ ὁποῖος τὴν θέλει. Πρέπει μόνον νὰ τὴν θελήσης καὶ νὰ τρέξης μὲ ὀρμὴν πρὸς αὐτήν. Κοντὰ σου εὐρίσκεται ἡ παρηγορία, εἰς τὸ στόμα καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου: “Ἐνεθυμήθην τὸν Θεόν”, λέγει, “καὶ εὐφράνθην”. Ὑπάρχει τίποτε πιὸ εὐκολον ἀπὸ τὴν μνήμην; Θυμήσου καὶ σὺ διὰ νὰ εὐφρανθῆς! ὦ πόσον εὐκολὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἴασις! ὦ πόσο γρήγορα ἐπιτυγχάνεται ἡ θεραπεία! ὦ πόσον μεγάλη εἶναι ἡ δωρεά! Δὲν καταπραΰνει μόνον τὴν δειλίαν καὶ τὴν λύπην ὁ Θεός, ὅταν τὸν ἐνθυμηθῆς, ἀλλὰ προσφέρει καὶ τὴν χαρὰν».

(Ἅγιος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,
Λόγος ΙΖ', Πρὸς τοὺς πολιτευομένους
Ναζιανζοῦ..., § β', PG τ. 35, στλ. 968 ABC)

2.2.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ